34

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Τοῦ Κώστα Μητρόπουλου

Καλοκαιρινές διακοπές

ΑΝΩΣΤΟΣ καθηγητής της Ἰατρικῆς Ἀθηνῶν εἶναι ἀπό τούς γιατρούς πού ὀχι μόνο χρησιμοποιεῖ γιά κάποιο τοέκ - ἀπ ὁ κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ, ἀλλά καί πού ἐκτιμᾶ πολύ τήν γνώμη του γενικά στά θέματα ὑγείας.

Πολύ συχνά, ὁ κ. καθηγητής ἔχει χρησιμοποιηθεῖ ἀπό τόν κ. Πρωθυπουργό νά ἐπισκεφθεῖ ἐκ μέρους του κάποιο ἀσθενή καί νά τόν ἐνημερώσει γιά τήν κατάσταση τῆς ὑγείας του.

Τό εἴπαμε, ὁ κ. Καθηγητής εἶναι ἕνας ἄνθρωπος πού ἐκτιμᾶ πολύ σάν γιατρό καί σάν ἄνθρωπο μέ διακριτικότητα, ἀλλά καί μέ παρησία στή γνώμη του γιά γενικότερα ζητήματα.

Ἔτσι πρίν μέρες, ἐπισκέφτηκε καί ἐξέτασε μετά ἀπό ἐντολή τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ κάποιον ἀπό τούς συνεργάτες του, πού λέγεται, ὅτι εἶχε προβλήματα ὑγείας.

Ὁ κ. καθηγητής ἔκανε διάγνωση καί προβληματιστηκε ἀρκετά ἀν θά πρέπει νά πεῖ τό συμπέρασμά του στόν κ. Πρωθυπουργό. Καί ἀποφάσισε νά τοῦ τό πεῖ τελικά.

—Ἄκουστε κύριε Πρόεδρε, ὁ ἄνθρωπος δέν ἔχει προβλήματα ὑγείας σοβαρά. Ὑπερκόπωση ἔχει καί χρειάζεται ξεκούραση.

Καί συνέχισε:

—Ἐπιτρέψτε μου νά σάς πῶ, ὅτι καί ἀπό ἄλλες περιπτώσεις συνεργατῶν σας ἔχω διαπιστώσει αὐτή τήν ὑπερκόπωση. Γι' αὐτό νομίζω, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητο νά παίρνουν ὑ πουργοί, γενικοί γραμματεῖς καί διοικητές ἀπό ἕνα μήνα ἄδεια κάθε καλοκαίρι. Εἶναι ἀπαραίτητο, ἀπό ἀποψη ὑγείας καί ἀποδώσεως. Ἀλλωστε αὐτό γίνεται σ' ὅλες τίς χώρες τῆς ΕΟΚ.

Καί λέγεται, ὅτι τό τελευταῖο ἦταν τό πειστικότερο ἐπιχείρημα τοῦ κ. καθηγητή.

«Ἡ μεγάλη παγανιά»

ΝΩΡΙΣ, πολύ νωρίς τό πρωΐ ἄρχισε χθές, ἡ δεύτερη ἡμέρα τῆς «μεγάλης παγανιάς», σύμφωνα μέ τούς σχεδιασμούς τοῦ κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΜΠΑΛΚΟΥ.

Χωρίς καμιᾶ ἐξαίρεση μαζεύονταν αὐτοκίνητα καί ξηλώνονταν πινακίδες ἀπό κάθε γωνιά, ἀπό κάθε δρόμο τῆς πρωτεύουσας, μέσα στή γενικη ἀγανάκτηση, καθώς ἕνα βασικά σωστό μέτρο, ὑπονομεεύται ἀπό τίς ἀνελέπτες προσταγές τοῦ ὑπουργοῦ Δημοσίας Τάξεως.

Καί πρῶτα ἀπ' ὅλα ἔκανε γενική ἐντύπωση ἡ ἀγανάκτηση τῶν πολιτῶν πού μαζεύονταν δίπλα σέ κάθε γερανό καί σχολίαζαν δυσμενέστατα τίς «ἀρπαγές», πού θά κόστιζαν στόν ἀτυχή κάτοχο περίπου 10.000 δραχμές.

Γιατί, θά πρέπει νά σημειωθεῖ, ὅτι οἱ ἐντολές τοῦ κ. Μπάλκου ἦταν ἀμείλικτες. Νά ξηλώνονται πινακίδες καί νά σηκώνονται αὐτοκίνητα ὀχι μό νο στούς βασικούς δρόμους κυκλοφορίας (καί ἰδιαίτερα τῆς ἀστικῆς), ἀλλά καί στό πιό μικρό στενάκι.

Ἔτσι, μέσα στά Τμήματα τό μεσημέρι ὁλλοί ἀστυνομικοί παραπονοῦνταν, ὅτι γίνονται στόχος τῶν πολιτῶν καί ἀναγκάζονται νά ὑλοποιοῦν μέ ἀντιδημοτικό τρόπο, κάποια σωστά ἀπαγορευτικά μέτρα.

Γι' αὐτό τήν Παρασκευή τό ἀπόγευμα σέ σύσκεψη πού ἔγινε στό ὑπουργεῖο Δημοσίας Τάξεως, ἀξιωματικοί τῆς ἀστυνομίας πρότειναν ὁρισμένες τροποιήσεις, ὥστε τό ἀποτέλεσμο νά εἶναι θετικότερο γιά τήν κυκλοφοριακή ἀποσυμφόριση.

Καί ἐξήγησαν πολλοί ἀστυνομικοί στόν κ. Μπάλκο, ὅτι ἡ σημασία καί ἡ ἀξία τῶν μέτρων εἶναι νά διευκολυνθεῖ ἡ κυκλοφορία στό κέντρο μέ τήν ἀπαγόρευση τοῦ παρκαρίσματος, βασικά, σέ ὁδούς μέ νευραυλγικής σημασίας κίνηση (ἀστικές συγκοινωνίες, μεγάλη ροή Ι.Χ.). Καί ὀχι νά ἐξαπολύεται ἕνα κυνηγητό ἐναντίον τῶν πάντων καί στό πιό παραμικρό δρομάκι τοῦ κέντρου.

Λέγεται, ὅτι ἀνάλογες ἀπόψεις ὑποστήριξε ἐκτός ἀπό τόν γενικό γραμματέα τοῦ ὑπουργεῖου κ. ΚΩΝ. ΣΑΨΑΛΗ καί ὁ γενικός ἀστυνομικός διευθυντής Ἀθηνῶν κ. ΜΙΧΑΗΛ ΛΑΟΣ.

Ἀλλά, λέγεται, ὅτι ὁ κ. Μπάλκος ἦταν ἀμετάπειστος.

Ἔτσι ἔδωσε ἐντολή νά ἐφοδιαστοῦν μέ μπλόκ βεβαιώσεως παραβάσεων, ὀχι μόνο οἱ ἄνδρες τῆς Τροχαίας καί τῶν εἰδικῶν συνεργείων, ἀλλά καί οἱ ἀστυφύλακες πού ὑπηρετοῦν σέ τμήματα τάξεως, ὥστε «ἡ ἐφαρμογή τοῦ μέτρου νά εἶναι γενική καί ἀπόλυτα ἐπιτυχής».

Ἔτσι, μετά τήν σύσκεψη, σχολίαζε ἀπονοπτευμένος ἡγετικό στέλεχος τῆς Ἀστυνομίας:

—Μά αὐτά δέν εἶναι μέτρα γιά τήν ἀνακούφιση τῆς κυκλοφορίας, δέν ἔχουν συγκεκριμένο στόχο. Κυνηγᾶμε τούς πάντες, ὁπου τούς βροῦμε καί δίνουμε τήν ἐντύπωση, ὅτι τά μέτρα ἔχουν ταμειακούς σκοπούς.

Καί συνέχισε μέ τά ἑξῆς:

—«Πέρα ἀπό τήν ζημιά πού θά γίνει στήν ἴδια τήν Κυβέρνηση καί στήν ἴδια τήν Ἀστυνομία, τά μέτρα εἶναι καταδικασμένα σέ ἀποτυχία. Δέν μπορεῖ νά ἐπιτύχουν στόχοι ἐναντίον τῶν πάντων καί γιά τά πάντα. Κι ἀς πιστεύει διαφορετικά τό προϊστάμενο ὑπουργεῖο». Δηλαδή καί τελικά, μόνο καί μόνο ὁ κ. Μπάλκος.

Οἱ παρανομίες τοῦ κυνηγητοῦ

ΑΛΛΑ ΑΝ ΤΟ ἀθηναϊκό μένος τοῦ κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΜΠΑΛΚΟΥ δέν γνωρίζει ὅρια, καθώς πολιτεύεται στήν Πρέβεζα, ὁ ὑπουργός Συγκοινωνιῶν κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΓΟΝΑΣ, φαίνεται περισσότερο συγκρατημένος.

Παρασκευή βράδυ, ἐπέστρεψε ἀπό τό Βελιγράδι ὁ κ. Ὑπουργός καί χθές τό πρωΐ ἐνημερώθηκε γιά τά πρῶτα ἀποτελέσματα τῶν μέτρων. Ἐνημερώθηκε τυπικά, γιατί ὅπως εἶναι γνωστό ὁ κ. Παπαδόγονας δέν ἔχει καμιά σχέση μέ τήν ἀρειμάνια ἐφαρμογή τῶν μέτρων ἀπό τόν κ. Μπάλκο τήν ὁποία ἐπέκριναν ἤδη δύο φιλοκυβερνητικές ἐφημερίδες.

Τό περιβάλλον τοῦ κ. ὑπουρ γοῦ Συγκοινωνιῶν, μοῦ εἶπε, ὅτι τά νομοθετικά μέτρα πού εἰσηγήθηκε ὁ κ. Παπαδόγονας σχετικά μέ τήν ἀπαγόρευση τῆς σταθμεύσεως, πρέπει νά ἐφαρμόζονται σύμφωνα μέ τόν πίνακα διαγραμμίσεως, πού ἔχει συντάξει ἡ ἀρμόδια ἐπιτροπή τοῦ ὑπουργεῖου Συγκοινωνιῶν.

Δηλαδή, τό παρκάρισμα ἀπαγορεύεται ἐκεῖ πού ὁρίζεται στόν σχετικό πίνακα ὁ ὁποῖος ἔχει παλιότερα διανεμηθεῖ ἀπό τό ὑπουργεῖο Συγκοινωνιῶν, καί ὀχι ὁπου νομίζει ὁ κ. Μπάλκος.

—«Μόνο ὁπου ἀπαγορεύεται ἡ στάθμευση μέ σήμανση, μέ συγκεκριμένη πινακίδα, μπορεῖ νά σηκώνονται τά αὐτοκίνητα καί νά ξυλώνονται οἱ ἀριθμοί κυκλοφορίας», παρατηρεῖ ἀνώτερο στέλεχος τοῦ ὑπουργεῖου Συγκοινωνιῶν.

—«Σέ ὁποιαδήποτε ἄλλη περίπτωση, τά συνεργεῖα τῆς Τροχαίας ὀχι δέν ἐφαρμόζουν σωστά τό νόμο, ἀλλά διαπράττουν παρανομία».

Ὁ κ. ὑπουργός Οἰκονομικῶν

ΘΥΜΑ ΤΟΥ ὑπέρμετρου ζήλου τῶν ὀργάνων τοῦ συναδέλφου του κ. Μπάλ κου καί ὁ ὑπουργός Οἰκονομικῶν κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ἀφαίρεσαν τίς πινακίδες τοῦ αὐτοκινήτου του ἀν καί εἶχε σταθμεύσει ἀπόλυτως κανονικά κάτω ἀπό πινακίδα τῆς ὁδοῦ Κοραή(!)

Ἀλλά ἀν αὐτή ἡ δοκιμασία ἦταν τό πρωΐ τῆς Παρασκευῆς τό πρωΐ τοῦ Σαββάτου περίμενε μιά ἄλλη ταραχή τόν κ. Ὑπουργό Οἰκονομικῶν. Πιό συγκεκριμένα γύρω στίς 12 τό μεσημέρι, ὁ ἕνας ἀπό τούς δύο ἰστούς τοῦ κτιρίου τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, ἔπεσε ἀπό τήν ταράτσα τοῦ πολυόροφου κτιρίου στό πεζοδρόμιο, τῆς ὁδοῦ Κοραή.

Εὐτυχώς, τό συμβάν αὐτό ἦταν χωρίς συνέπειες γιά κάποιο διερχόμενο. Ἀμέσως βγήκαν ἀπό τό κτίριο τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου ὁλλοί ὑπάλληλοι καί ἀφοῦ σταυροκοπήθηκαν γιά τήν τύχη τῶν περαστικῶν μάζεψαν γρήγορα τόν τεράστιο ἰστό, πού ξεπερνά τά πέντε μέτρα καί εἶναι βάρους ἀρκετῶν κιλῶν.

Μέ ἀνακούφιση σχολιάζοντας τό γεγονός, ἕνας συνεργάτης τοῦ γνωστοῦ εὐφυολόγου κ. Κανελλόπουλου, ἔλεγε μέ τή σειρά του:

—Σωστό νά πεθαίνει κανείς ΥΠΕΡ τῆς σημαίας ἡ ΕΠΙ τῆς σημαίας. Ἀλλά ὀχι καί ΑΠΟ σημαία.

Μιά ἄλλη διεθνής ἀναγνώριση

ΜΙΑ ΠΡΟΣΦΑΤΗ τιμητική διάκριση γιά ἕναν Ἕλλη να καθηγητή τῆς Ἰατρικῆς γνωστό στό ἐξωτερικό καί ἀκόμα γνωστότερο γιά τήν δημοκρατική του στάση τήν περίοδο τῆς δικτατορίας.

Γνωστός γιά τό ἐρευνητικό του ἔργο καί τήν ὁμώνυμη μέθοδο γιά τήν ταχεία κυτταρολογική μέθοδο στή διάγνωση τοῦ καρκίνου ὁ κ.ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΠΑΠΑΜΙΛΤΙΑΔΗΣ, ἀφοῦ προηδρεύσε τιμητικά τοῦ διεθνοῦς Συνεδρίου τῆς Ἑνώσεως Ἀνατόμων στό Μομπελλιέ τιμήθηκε γιά τήν ἐπιστημονική του προσφορά μέ εἰδικό μετάλλειο ἀπό τήν Ἰατρική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Μομπελλιέ, πού εἶναι ἀπό τά γνωστότερα στόν κόσμο ἀνώτατα πνευματικά ἱδρύματα. Τονίζοντας τήν ἀξία τῶν συγγραμμάτων καί τῶν ἐπιστημονικῶν μεθόδων τοῦ Ἕλληνα καθηγητή, πού ἐφαρμόζονται πλατειά σέ πολλά ἐργαστήρια ἐρεύνης πανεπιστημίων καί Ἰνστιτούτων τῆς Εὐρώπης καί τῆς Ἀμερικῆς πολλοί σύνεδροι καθηγητές (κλινικοί καί ἐρευνητές), ὑπογράμμισαν, ὁτι ὁ κ. Παπαμιλτιάδης ἔχει προσφέρει στήν ἐπιστήμη τοῦ κλάδου του ὅσο λίγοι σέ διεθνές ἐπίπεδο.

Ὁστόσο, ὁ Ἕλληνας καθηγητής τῆς Ἀνατομικῆς στά πανεπιστήμια τῶν Παρισίων, τῆς Γενεύης καί τῶν Ἀθηνῶν καί πρώην σύμβουλος τοῦ Παγκόσμιου Ὀργανισμοῦ Ὑγείας τοῦ ΟΗΕ, πιστεύει, ὁτι μπορεῖ νά προσφέρει περισσότερα ἀπ' ὅσα ἤδη τοῦ ἀναγνωρίζονται. Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Γεροντολογικῆς Ἑταιρείας μελετά αὐτό τόν καιρό ἕνα πρόγραμμα εἰδικά γιά δημιουργική ἀπασχόληση τῶν γερόντων, πού θ' ἀρχίσει σύντομα νά ἐφαρμόζεται σέ κατοίκους τῆς ἰδιαίτερής του πατρίδας Δρυμαίας Παρνασσίδος.

Περίοικος

«Σάς λέω μόνο τούτο: εἶναι δυνατό νά κάνει λάθος ὁ Ἀρχηγός;»

Ο «ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΟΥ» ΞΕΡΕΙ ΟΤΙ «ΕΥΧΗ ΟΡΙΣΜΕΝΩΝ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΦΘΑΡΕΙ Ο ΖΑΡΝΤΙΝΙΔΗΣ. ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΘΑ ΤΟΥΣ ΓΙΝΕΙ ΤΟ ΧΑΤΗΡΙ!»

Τοῦ ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΟΣ, πού ἦλθε στήν ἐπικαιρότητα μέ τό «τεχνικό ἐπίτευγμα» τῆς Λεωφόρου Συγγροῦ, ὁ κ. Νικόλαος Ζαρντινίδης εἶναι ἀπό καιρό ἕνα πρόσωπο καί μιά περίπτωση γιά παρουσίαση.

Σέ ἡλικία σήμερα 62 χρόνων, ἔγινε γιά πρώτη φορά τό 1977 ὑπουργός — εἴκοσι ἕνα χρόνια ἀπό τότε πού πρωτοβγήκε βουλευτής. «Δέν τό περίμενα νά γίνω ὑπουργός» λέει ὁ ἴδιος — ἀλλά τό ἴδιο λέν καί οἱ ἀντίπαλοί του. Στήν κατηγορία αὐτή πρέπει ν' ἀνήκουν κι ἐκεῖνοι πού ὑποστηρίζουν πῶς τό ὑπουργεῖο Δημοσίων Ἔργων θά εἶναι τό πρῶτο καί τό τελευταῖο χαρτοφυλάκιο γιά τόν κ. Ζαρντινίδη. Ὁ ἴδιος ὅμως δέν φαίνεται νά ἐνοχλεῖται ἀπό μιά τέτοια ἰδέα: «Ἀρκεῖ — λέγει — νά φύγω μέ τό κεφάλι ψηλά καί μέ τήν πεποίθηση ὁτι ἔχω δικαιώσει ἀπόλυτα τίς προσδοκίες, πού στήριξε στό πρόσωπό μου ὁ ἀρχηγός». Ἔχει ἤδη — σημειώνει — ἑτοιμαστεῖ μέ γαλήνη γι' αὐτή τήν κούφια ὡρα: «Νίκο. σ' εὐχαριστῶ γιά ὅσα πρόσφερες... Κύριε πρόεδρε, ἐλπίζω νά δικαίωσα τίς προσδοκίες, πού στηρίξατε στό πρόσωπό μου...».

Ἀλλά, ἀν αὐτό τό ἐνδεχόμενο, εἶναι ἕνας κρίκος σ' ἕναν χαρακτήρα αὐτοκυριαρχίας, πού σφυρηλατήθηκε στόν ἐμφύλιο στά βουνά τοῦ Ἔβρου ἀπό τόν τότε ἐφεδρο λοχαγό κ. Ζαρντινίδη, ἀπό τήν ἄλλη ὑπάρχει ἡ προσπάθεια νά ἀξιολογήσει «ἀντικειμενικά καί χωρίς πάθος», τήν ὑπουργική προσφορά του αὐτά τά δύο χρόνια. Κάθε ἄλλο, λοιπόν, παρά ἀποτυχημένο θεωρεῖ τόν ἑαυτό του ὁ ὑπουργός Δημοσίων Ἔργων —παρ' ὅλο, πού, ὅπως λέει, ὀχι μόνο ἡ ἀντιπολίτευση, ἀλλά καί ἡ φύση στάθηκε ἐχθρική ἀπέναντί του: «Μέσα σ' ἕνα χρόνο καί κάτι, εἶχα δύο μεγάλες πλημμύρες καί ἕνα σεισμό». Καί μαζί τήν κληρονομιά τῆς «χαβούζας», τή Συγγροῦ, τόν Μόρνο, τά δημόσια ἔργα.

Παραθέτοντας τά στοιχεῖα του καί τή δική του συλλογιστική, ὁ ὑπουργός Δημοσίων Ἔργων εἶναι σχεδόν σίγουρος ὁτι κάθε καλόπιστος συζητητής του, θά πεισθεῖ πῶς δέν τά κατάφερε καθόλου ἄσχημα. Τό ἀντίθετο, μάλιστα. Γι' αὐτό καί δέν κρύβει τήν πικρία του γιά τήν κριτική πού τοῦ ἔχουν ἀσκήσει «Τό Βῆμα» — ὅπως καί «Τά Νέα», ἀλλά καί ὁ πρόεδρος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδας. Μά νά εἶναι μόνο αὐτοί;

— «Τό ξέρω, εὐχή ὁρισμένων εἶναι νά φθαρεῖ ὁ Ζαρντινίδης, ἀλλά δέν θά τούς γίνει τό χατήρι». Τό λέγει, ἀλλά δέν θέλει νά γίνει στό σημεῖο αὐτό σαφέστερος ἡ νά ἀναφερθεῖ σέ συγκεκριμένα ὀνόματα.

Ἀντιπρόσωπος τῆς «Φίατ» στή Βόρεια Ἑλλάδα, σύζυγος τοῦ κ. Ἀναστασίας Κονιόρδου (τῆς γνωστῆς οἰνοπνευματοποιίας), ὁ ὑπουργός Δημοσίων Ἔργων εἶναι ἀπό τούς πιό κομψοῦς καί καλοντυμένους Ἕλληνες. Σῆμα - κατατεθέν ἕνα μαργαριτάρι, πού δέν λείπει ποτέ ἀπό τή γραβάτα του. Πρωταθλητής στή δίκωπο καί τετράκωπο ἀπό τό 1937 ὡς τό 1946, διατηρεῖ μέχρι σήμερα μιά ἐντυπωσιακή κομψότητα, καθώς παρά τόν φόρτο ἐργασίας, δέν παραλείπει τήν πρωινή γυμναστική. «Νοῦς ὑγιής, ἐν σώματι ὑγιῆ» εἶναι ἕνα ἀπό τά ρητά τῶν ἐνδόξων ἀναιῶν προγόνων, πού κοινεῖ ὁτι δέν ἔχουν ξεπερασθεῖ ἀπό τήν ἐποχή μας. Τό προσωπικό εἰσόδημα τοῦ κ. Νικολάου Ζαρντινίδη εἶναι περίπου 7,5 ἑκατομμύρια τόν χρόνο καί μαζί μέ μερίσματα καί τό εἰσόδημα τῆς συζύγου, τό οἰκογενειακό του εἰσόδημα φτάνει περίπου τά δεκαπέντε ἑκατομμύρια τόν χρόνο.

Μέ 50.000 δραχμές, λοιπόν, εἰσόδημα τήν ἡμέρα, ὁ καλοντυμένος κύριος τῆς ὁδοῦ Καονεόδου 28, δέν κοῦβει τήν «φιλολαϊκή» του νοοτροπία:

— Μέ συγκινοῦν, δέν μπορεῖς νά φανταστεῖς πόσο, οἱ ἁπλοί ἄνθρωποι τοῦ λαοῦ, πού μέ ψηφίζουν.

Ἴσως γι' αὐτό, ὁ κ. Ζαρντινίδης εἶναι πρόθυμος νά κάνει γνωστό τό δικό του κῶδικα ἐπιτυχίας σέ κάθε ἡμερομίσθιο ἐργάτη καί ὑπάλληλο, ὥστε νά γίνει καί αὐτός ἕνας μεγαλοεπιχειρηματίας «μέσα στόν παράδεισο, πού ἔχει μετατρέψει τήν Ἑλλάδα», ἡ παράταξη στήν ὁποία ἀνήκει καί τήν ὁποία ὑπηρετεῖ σάν μέλος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου!

— Ἡ Ἑλλάδα μας εἶναι ὁ παράδεισος τοῦ κόσμου. Μέσα στόν ὁποιο ὁ καθένας μπορεῖ νά γίνει πλούσιος καί εὐτυχισμένος. Γιατί τό πρόβλημα δέν εἶναι τί εἶσαι, ἀλλά τί θέλεις νά γίνεις. Μπακάλης θέλεις νά γίνεις, θά γίνεις. Βιομήχανος θέλεις νά γίνεις, μπορεῖς νά γίνεις. Τό θέμα εἶναι ὁ στόχος πού βάζεις, ἡ προσπάθεια, ἡ συνέπεια καί τό νά εἶσαι ἑτοιμος τήν κατάλληλη στιγμή νά μή χάσεις τήν εὐκαιρία. Γιατί, ἡ μεγάλη εὐκαιρία ἔρχεται σέ κάθε ἄνθρωπο, ἀρκεῖ νά ἔχει προετοιμαστεῖ ψυχικά.

Ὡστόσο, ἀν αὐτή —ὅπως τήν διατυπώνει ὁ ἴδιος— εἶναι ἡ μυστική συνταγή τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἰδιου τοῦ κ. Ζαρντινίδη, πού πρόθυμα τήν προσφέρει σ' ὁποιοδήποτε θέλει νά τόν ἀκούσει, ὑπάρχει καί ἡ πολιτική συγκρότηση τοῦ κ. ὑπουργοῦ, πού δέν φαίνεται νά εἶναι εὐκαταφρόνητη. Οἱ ἐκτιμήσεις τῶν πολιτικῶν συντακτῶν φέρουν τό νκ. Ζαρντινίδη σάν «σκληρό δεξιό» ἀλλά ὁ ἴδιος δηλώνει ὁτι πάντοτε ἀκολούθησε τόν μεσαῖο δρόμο: «Σταθερά τήν μέση ὁδό, ὅπως ἔκανε καί κάνει ὁ Ἀρχηγός». Καθώς παρακολούθησε μέ ἀρκετή προσοχή τόν ἰδεολογικό προβληματισμό τοῦ Κόμματος στό Συνέδριο τῆς Χαλκιδικῆς, ὁ κ. Ζαρντινίδης εἶναι, ὀχι μόνο ἀπό κομματική πειθαρχία, ἀλλά καί μετά —σημειώνει— ἀπό ἀνάλογο προβληματισμό, πιστός θιασώτης, ὅπως λέγει, τῆς νέας ἰδεολογικῆς φυσιογνωμίας, τοῦ «ριζοσπαστικοῦ φιλελευθερισμοῦ». Πῶς ὅμως τήν ἀντιλαμβάνεται εἰδικότερα;

— Μά ὅπως τήν ἐννοεῖ ὁ Ἀρχηγός.

Χωρίς νά εἶναι ἀντίθετος στά «σοσιαλιστικά» μέτρα, ὁ ὑπουργός Δημοσίων Ἔργων ἔχει πεισθεῖ γιά τίς τεράστιες εὐεργετικές ἐπιπτώσεις, πού θά ἔχει ἡ ἔνταξη τῆς χώρας μας στήν Κοινή Ἀγορά. Αὐτή ἡ κατασταλαγμένη πεποίθησή του, ἐχει μαζί καί τόν χαρακτήρα μιᾶς ἀπόλυτης ἐμπιστοσύνης:

— Μά τί λέτε; Θά ὠφεληθοῦμε φοβερά ἀπό τήν ἔνταξή μας στήν Κοινή Ἀγορά. Σάς λέω μόνο τοῦτο: Εἶναι δυνατόν νά κάνει λάθος ὁ Ἀρχηγός;

Μαχητής —καθώς παρατηρεῖ— τῆς «ἐθνικῆς ἰδέας», Ἕλληνας πού δέν μπορεῖ νά ἀνεχτεῖ τήν προσβολή πρός τό ἐθνικό μας σύμβολο τήν σημαία, ὁ κ. Ζαρντινίδης ἐξομολογεῖται ὁτι ὀχι μόνο δέν εἶναι ὁ κοσμικός πού πιστεύουν πολλοί, ἀλλά ἀντίθετα παραμένει στό βάθος ἕνας πιστός χριστιανός. Φυσικά, τά τελευταῖα χρόνια τά φορτωμένα τον καθήκοντα, δέν τοῦ ἐπιτρέπουν νά πηγαίνει τακτικότερα στήν ἐκκλησία, παρά μόνο στίς ἐπίσημες δοξολογίες. Ὅπως καί τό νά βλέπει τήν οἰκογένειά του, πού μένει μόνιμα στήν Θεσσαλονίκη. Ἀλλά, ἀν ὁ τακτικός ἐκκλησιασμός καί ἡ οἰκογένεια δέν ἱκανοποιοῦν τίς ψυχικές του ἀνάγκες, ὁ κ. ὑπουργός ἐπισημαίνει ὁτι ἡ θεία κοινωνία δέν εἶναι τό ἀπαραίτητο στοιχεῖο γιά νά, κριθεῖ κανεῖς σάν εὐσεβής χριστιανός:

— Δυστυχώς τά τελευταῖα χρόνια δέν νηστεύω καί δέν ἔχω μεταλάβει τῆς θείας κοινωνίας.

«Ὁποια φλέβα κι ἀν κόψεις...»

Πέρα ὅμως ἀπό αὐτές τίς διακηρύξεις, τί εἶναι σήμερα ὁ κ. Ζαρντινίδης; Μήπως ἕνας βολεμένος μεγαλοεπιχειρηματίας, πού ἔχει σκοπό τήν καριέρα στήν πολιτική καί πιστεύω του τό χρήμα;

Ἡ ἐρώτηση σχεδόν τόν κάνει νά θυμᾶσει:

Κατ' ἀρχήν, ἡ Ἑλλάδα, τυλιγμένη μέ τήν γαλανόλευκη, ἀποτελεῖ τό γλυκύ ὅραμα τῆς μητέρας πατρίδας, πού συγκινεῖ τόν κ. Ὑπουργό, ὁ ὁποῖος ἄν καί παπούς δύο χαριτωμένων ἐγγονιῶν δηλώνει ὁτι εἶναι πρόθυμος — ἄν χρειασθεῖ — νά ξαναπιάσει τό τόμυγκαν, ὅπως τήν περίοδο τοῦ ἐμφύλιου πολέμου, πού πῆγε ἐθελοντής:

—Ἄν πᾶς στό Σουφλί ἡ στήν Κορνοφωλιά τοῦ Ἔβρου, ρώτησε; Ρέ σεῖς, τόν ξέρετε τόν Νίκο τόν Ζαρντινίδη; Ἔκανε καλό στήν περιοχή σας, ὅταν πολεμοῦσε τούς συμμορίτες... Ἀντάρτες λές;... Ἐντάξει, ὅταν πολεμοῦσε τούς ἀντάρτες. Ἔκανε καλό ἡ κακό; Καί θά δεῖς τί θά σοῦ ἀπαντήσουν. Ἐγώ δέν στό λέω, γιατί δέν μοῦ ἀρέσουν τά παχειά λόγια».

Πρωτομπῆκε στήν πολιτική ὁ κ. Ζαρντινίδης ἀμέσως μετά τόν ἐμφύλιο πόλεμο. Τό 1950 καί τό 1951 ἦταν ὑποψήφιος τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος καί τό 1952 ἔχασε τήν σιγουριά τῆς βουλευτικῆς ἐκλογῆς μέ τόν Συναγερμό, ἀπό ἕνα λόγο τιμῆς πού εἶχε δώσει στόν Ἀρχηγό του Κωνσταντίνο Τσαλδάρη. Ἀπό τότε, αὐτός ὁ λόγος τιμῆς, δένει τόν κ. Ὑπουργό μέ τόν κ. Καραμανλή, «ποῦ θά τόν βρεῖς σ' ὁποια φλέβα τοῦ Ζαρντινίδη κι' ἀν κόψεις».

Βουλευτής τό 1956, τό 1958 καί τό 1961, δέν ἐκλέχτηκε στίς δύο ἑπόμενες ἐκλογές — ὁπότε πῆρε τήν πλειοψηφία ἡ Ἕνωση Κέντρου. Μετά τήν δικτατορία τό 1974 καί τό 1977, ὁ κ. Ζαρντινίδης ξαναβγήκε βουλευτής, ἀλλά πάλι στήν ἴδια ὁριακή θέση — στήν τελευταία τοῦ συνδυασμοῦ τῆς Νέας Δημοκρατίας στή Θεσσαλονίκη. Αὐτή τήν ὁριακή πολιτική του διαβάθμιση, ὁ ἴδιος τήν ἀποδίδει στό γεγονός ὁτι ποτέ δέν πῆρε ψῆφους μέσα στό κέντρο τῆς Θεσσαλονίκης.

Τό ἴδιο κάνω καί ἐγώ. Ἀλλά, ὅταν ἐρχόταν ἡ ὡρα τῶν μεγάλων ἀποφάσεων, ὁ Ἀρχηγός δέν δίσταζε νά πράξει τό ὀρθό, ἀγνοοῦσε τίς στείρες ἐπικρίσεις, γινόταν ὁ δυναμικός ὑπουργός. Τό ἴδιο κάνω καί ἐγώ. Θά σοῦ φέρω ἕνα παράδειγμα.

Δέν πρόκειται ἁπλῶς γιά τά ἔργα τῆς Συγγροῦ, ἀλλά γιά κάτι ἄλλο πού θά δώσει σύντομα τό «μάξιμουμ» τῆς ὑπουργικῆς ἀποφασιστικότητας τοῦ κ. Ζαρντινίδη:

Ἔκανα, — λέγει — τόσο καιρό ὑπομονή μέ τήν χαβούζα τοῦ Κερατσινίου, προσπαθώντας νά λύσουμε ἀπό κοινοῦ μέ τόν Δήμαρχο, τό σοβαρό αὐτό πρόβλημα. Ὁ μως ἡ ὑπομονή ἐτελείωσε καί ἄλλος διάλογος δέν μπορεῖ νά ὑπάρξει. Τό πρόβλημα θά λυθεῖ, γιατί πρέπει νά λυθεῖ. Μέ τόν ἴδιο ἀποφασιστικό τρόπο, πού ἔλυσε ὁ Καραμανλῆς τό θέμα τῶν τράμ. Ἀποφασιστικότης, αὐτό εἶναι ὅλο.

Πάντως, ἀν ἡ διοικητική παράδοση τοῦ κ. Καραμανλή εἶναι 25 χρόνια πίσω, ὁ κ. Ζαρντινίδης, παρ' ὅλα ὅσα λέγονται ἀπό τήν ἀντιπολίτευση, δηλώνει ὁτι εἶναι εὐτυχής γιά τό ἔργο, πού κληροδότησε καί συνεχίζει ἀπό τόν προκάτοχό του κ. Χριστόφορο Στράτο. Ἀκόμα καί γιά τήν ἀτυχη περίπτωση τῆς χαβούζας.

Ὁ κ. Στράτος μέ τήν ὑπουργία του τῆς περασμένης τριετίας δημιούργησε ὅλες τίς προϋποθέσεις σ' ἐμένα καί τούς συνεργάτες μου, νά ἐπιτύχουμε.

Τί, τώρα, θεωρεῖ σάν τή μεγαλύτερη ἐπιτυχία του, στήν ὑπουργική του διετία ὁ κ. Ζαρντινίδης — μέσα ἀπο σεισμοῦς καί καταποντισμούς; Ἐξηγεῖ:

Ὁτι κατορθῶσαμε νά βάλουμε μιά τάξη στά δημόσια ἔργα, ἀπό δύο ἀπόψεις. Πρώτον, νά εἰμεθα σάν ὑπουργεῖ συνεπεῖς πρός τούς ἐργολήπτες. Δεύτερον, νά γίνουμε αὐστηροί στίς ἀπαιτήσεις μας καί νά φροντίσουμε νά τηροῦνται πιστά οἱ συμβατικές ὑποχρεώσεις τῶν ἐργολάβων ἀπέναντί μας.

Ἀλλά ὑπάρχει καί ἕνα ἄλλο στοιχεῖο πού ἀνήκει — ὅπως σημειώνει — στό ἐνεργητικό τοῦ κ. Ζα ντινίδη: Ὁ διάλογος πού καθιέρωσε μέ τούς ἐκπροσώπους τῆς Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, γιά κάθε μεγαλόπνοο ἔργο, πού ἔχει σχεδιάσει στήν Ἀθήνα, ὅπως λ.χ. τά ἀντιπλημμυρικά ἔργα. Μπορεῖ νά μήν ἔγιναν ἀκόμα, ἀλλά συζητοῦνται δημοκρατικά.

Πάντως, δέν κρύβει ὁ κ. Ὑπουργός τά πολλά προβλήματα, πού ἐκτός ἀπό τόν δήμαρχο Κερατσινίου, τοῦ ἔχουν δημιουργήσει καί ἄλλοι δήμαρχοι, οἱ ὁποῖοι δέν ἀνήκουν στήν παρά